saama, sel wisil kuida ma ollen jubba n'mmetand, sest se (Sternanis) on wägga hea seks, et nemmad perred heitwad.

Kust se tulleb, et monni pu saggeminne heidab, kui teine?

Se tulleb sest, et se pu, kes saggedaste heidab terwe on; et emma prisk ning rohkeste munnend on.

Mis siis tähhele panna, kui linnud perred heitwad?

Et perre ei lähhe jälle omma wanna pu sisse taggasi; et ta ei lähhe hopis ärra; ning kui ennam perret on, et nemmad ei saa seggaseks.

Kust se tunnukse, et perre tahhab jälle taggasi minna?

Kui need linnud wägga laiale lendwad, siis on se üks märk, et emma ei olle nende seas. Se samma on nüüd wanna pu sisse järrele jänud, ehk on nõdrusse pärrast maa peäl mahha langend; Sepärrast peab

ab enima järrele waadetud saama. On ta mahhalangend, siis pannakse ta pissokesse puri sisse ja warwad puri al; pista pu sisse ülles ja wata siis kuida nemmad järrele laddowad.

Kui agga emma ei olle leida, mis siis tehha?

Siis peab wanna pu kinni mattetud, sest kohast ärratõsterud ja üks teine tühhi pu jälle assemele pantud saama. Kui need linnud taggasi tullewad, siis nemmad lähtwad keik senna sisse. Kui nüüd arwatakse, et keik sees on, siis pu pannakse ka kinni, tõstetakse ärra ja wanna pu saab palgale pantud. Wannast puust saab üks kerjekenne wäljaleikatud, kus nähhakse emmapoig ollewad, siis nemmad andurad ennesele enima wälja, kui se heästi saab sisse pantud. Teised puud, kes wägga liggi on, peawad ka kinni kattetud saama, muido andwad need linnud ennast laiale.

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1787, lk. 23